

هزینه های درمانی زن شوهردار به عهده کیست؟

“خانه امن” پرسش هائی را پیرامون هزینه های درمانی زن شوهردار پیایی دریافت می کند. یکی از پرسش ها برای طرح در این ستون انتخاب شده که پاسخ در پی آن می آید.

پرسش:

زنی هستم 60 ساله که 40 سال پیش ازدواج کردم و متأسفانه بچه دار نشدم. شوهرم زن دیگری گرفت و از او که جوان است چند بچه دارد. شوهرم به ندرت به من سر می زند. برایم مسکن کوچکی اجاره کرده و نفقه بخور و نمیری هم می دهد. من در سن و سالی هستم که احتیاج به دوا و درمان دارم. اما او به این احتیاجات من بی اعتنائی می کند. خانواده ای ندارم تا از من حمایت مالی کند. شوهرم وضعیت مالی خوبی دارد. اما همه اختیارات دست زن جوان و بچه هائی است که از او دارد. همیشه می گوید تو را برای ثواب آخرت نگاهداشته ام. آیا برای من حق و حقوقی بیش از آن چه می پردازد وجود دارد؟ هزینه های درمان زن جزو نفقه نیست؟ به اندازه ای از دوا و درمان محروم بوده ام که عاجز شده ام و نمی توانم کارهای روزانه را انجام بدهم. احتیاج به کمک دارم. راه رفتن برایم مشکل شده. راهنمایی ام کنید.

پاسخ:

تا سالها نفقه در بر گیرنده هزینه های درمانی زن نبود. اما چندی است قانون اصلاح شده و شوهر باید هزینه های درمانی زن را بپردازد. در سال 1381 شمسی ماده 1107 قانون مدنی به شرح زیر اصلاح شد و از همان زمان لازم الاجرا بوده است. به موجب ماده 1107 قانون مدنی: « نفقه عبارت است از همه نیازهای متعارف و متناسب با وضعیت زن از قبیل مسکن، البسه، نان، اثاث منزل و هزینه های درمانی و بهداشتی و خادم در صورت عادت یا احتیاج به واسطه نقصان یا مرض.»

این اصلاحیه در روزنامه رسمی کشور به شماره 20/9/16834 - 1381 منتشر شده است.

بنابراین هر زنی که شوهرش دارای امکانات مالی است، صاحب این حق قانونی است که هزینه های درمانی خود را به علوه دیگر هزینه های متعارف که در ماده 1107 منظور شده است از شوهر مطالبه کند. به علاوه در صورت لزوم و ابتلا به بیماری های خاص و پیروی که ناتوانی و عجز از حرکت و انجام امور را شامل می شود، به عهده شوهر است که برای زن بیمار خود پرستار استخدام کند.

بنابراین “حق” مطالبه وجود دارد و شما می توانید برای استیفای حقوق خود ابتدا با شوهر وارد مذاکره بشوید و سپس اگر زیر بار این تکالیف قانونی نرفت، به یکی از دادگاههای خانواده در محل اقامت خودتان مراجعه کرده و دادخواست مطالبه این هزینه ها را با ارائه گواهی پزشکی تقدیم کنید. ضمناً برای اثبات ادعای خود، از دادگاه بخواهید شما را به پزشکی قانونی اعزام کند تا درجات فرسودگی و بیماری شما رسماً به دادگاه اعلام شده و مورد تایید قرار گیرد.

اگر شوهر شما در تظاهر به دین داری و اعتقاد به بهشت و جهنم و ثواب و گناه، صداقت داشت، شما را بی دوا و درمان رها نمی کرد. این رفتار او عین بی دینی و گناه است. بنابراین بروید دنبال حق و حقوق تان در قانون.